

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem określenia wspólnego progu przepływu kołowego na poziomie 10 % w ramach metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzonej w zaskarżonej decyzji. ACER nie miała kompetencji do określenia wspólnego progu przepływu kołowego, a tym samym Komisja Odwoławcza ACER nie miała kompetencji do potwierdzenia wspólnego progu przepływu kołowego. Wspólny próg przepływu kołowego ustalono na zbyt niskim poziomie wynoszącym 10 % i oparto na niewystarczających i kwestionowanych danych.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem penalizacji przepływów kołowych powyżej progu. Penalizacja przepływów kołowych powyżej progu w porównaniu z przepływami wewnętrznymi nie ma podstawy prawnej, narusza zasadę „zanieczyszczający płaci”, zasadę niedyskryminacji i zasadę proporcjonalności oraz ustanawia niewłaściwe zachęty.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja Odwoławcza ACER niezgodnie z prawem przeprowadziła jedynie ograniczoną kontrolę złożonych ocen o charakterze technicznym i ekonomicznym, jakich ACER miała dokonać w toku procedury zatwierdzania metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych, co narusza obowiązkową dogłębną kontrolę dokonywaną przez Komisję Odwoławczą ACER, określoną przez Sąd w wyroku w sprawie Aquind (wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r., sprawa nr T-735/18).

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2021 r. – British Airways / Komisja

(Sprawa T-480/21)

(2021/C 391/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Airways plc (Harmondsworth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci A. Lyle-Smythe i R. O'Donoghue)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji natychmiastowej zapłaty kwoty odsetek za zwłokę, odpowiadającej odsetkom za zwłokę od sumy 104 040 000 EUR według stopy refinansowania EBC powiększonej o 3,5 % za okres od dnia 14 lutego 2011 r. do dnia 8 lutego 2016 r. (po odliczeniu kwoty już zapłaconej tytułem „gwarantowanego zwrotu”) lub ewentualnie według stopy, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- zasądzenie od Komisji zapłaty odsetek składanych (lub ewentualnie odsetek za zwłokę) od kwoty odsetek za zwłokę (lub innej kwoty, której zapłatę Sąd zasądzi od Komisji zgodnie z powyższym żądaniem) według stopy refinansowania EBC powiększonej o 3,5 % lub według innej stopy, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej zapłaty wspomnianych wyżej kwot w jej pismach z dnia 30 kwietnia 2021 r. i z dnia 2 lipca 2021 r. oraz uznanie jej za nieważną i niebyłą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi wydatkami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że British Airways jest uprawniona do żądania zapłaty kwoty odsetek za zwłokę w drodze skargi na podstawie art. 266 akapit pierwszy TFUE, ponieważ Komisja była zobowiązana do zapłaty tej kwoty w celu wykonania wyroku Sądu w sprawie T-48/11.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że British Airways jest ewentualnie uprawniona do żądania zapłaty kwoty odsetek za zwłokę w drodze skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej na podstawie art. 266 akapit drugi, art. 268 i art. 340 TFUE.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że w każdym wypadku British Airways ma zgodnie z art. 266 akapit pierwszy TFUE lub ewentualnie zgodnie z art. 266 akapit drugi, art. 268 i art. 340 TFUE prawo do zapłaty odsetek składanych od sumy, która powinna być zostać jej zapłacona w dniu 8 lutego 2016 r.
4. Zarzut czwarty oparty na tym, że odmowa zapłaty przez Komisję kwoty odsetek za zwłokę i odsetek składanych, zawarta w jej pismach z dnia 30 kwietnia 2021 r. ⁽¹⁾ i z dnia 2 lipca 2021 r. ⁽²⁾, opiera się na naruszeniu traktatów (to jest art. 266 TFUE) lub ogólnej zasady prawa Unii, zgodnie z którą instytucje Unii są zobowiązane dokonać zwrotu w następstwie wyroku stwierdzającego nieważność danego środka. Strona skarżąca utrzymuje zatem, że należy stwierdzić nieważność tej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE.

⁽¹⁾ Pismo Komisji do skarżącej z dnia 30 kwietnia 2021 r.

⁽²⁾ Pismo Komisji do skarżącej z dnia 2 lipca 2021 r., ARES(2021)4317994.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2021 r. – Neoperl / EUIPO (Przedstawienie cylindrycznej wbudowanej części sanitarnej)

(Sprawa T-487/21)

(2021/C 391/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Neoperl AG (Reinach, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci H. Börjes Pestalozza i U. Kaufmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Pozycyjny unijny znak towarowy (Przedstawienie cylindrycznej wbudowanej części sanitarnej) – zgłoszenie nr 15 786 544

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 czerwca 2021 r. w sprawie R 2327/2019-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 95 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-